

401

Pač učor.

2.

Serbski Knwaß.

Snamjo po Žiwenju

wot

h. ***

ſ H u d ž b u

wot

K. A. Kozora.

WK 8° 1221

Wojerezach,
Cjischcjane pola J. Kulmana.

Serbski Kwaſſ.

Prjenja Džjelba.

1.

Weſnich Towarſchko w Spjew tej
Newefzi Veczor do Kwaſa.

Chor. Reńska Wjenzu Newesta,
Kaž Róža žana neje,
Welez Nebjo Wjesdow ma,
Spjew nasch cji Svoja pscheje.

Duo. Twoje ſwjetle Wokneschko
Ludý wobſtupamy,
Frejnym krótkim Rajam ſkódkim
Božme faspiewamy.

Solo. Gſkódke Čaſh prjedniſche
Tu ſ Dopomnecjom pschewodžje,
Bydže ji ta Róžicžka
Styč Ljetow bes Čjepza.

Chor. Reńska Wjenzu Newesta ic.

Duo. Mandželſtwo kaž Sahroda
Nech cji lubje kćjieje,
Mróčne jaſni, Gſnadne kraſni,
Troschtne Gſylsy trijeje.

Solo. Stupaj do tej' Sahrody,
Eje wedže Młodjenz nadobny,
Jeho Ruka, Luboſzja,
Cji Rota motewrja.

Chor. Reńska Wjenzu Newesta ic.

1*

2.

Neweszine Wotmolwenje. Aria.

Mój przedni Puczik Trawicžka
Nech tudy porosz budże,
Ta Wutroba pač spomina
Na Lubnych, kiž ſu drudże;
Te ſtódke Czaſy wužite
Mi wostawaja ſradomne.

3.

Braſchka pſchij jedže naſajtra ſNawo-
jenjom do neweszineho Doma a ſnim
Kwaſarjo wot nawoženjoweſho Boka
ſobu.

Spjew. Eón czeſny Młodženz pſchijjet je
A cžaka nowym Dwori,
Tu Wuswolenu ſladuje,
We Luboſzi ſo hori.
Stup Czeſna ſbjetej' Komorki
A wocžin Sanki, Saſuhi.

Recit. Pań ſwojom' Nanej njetk woſko Schijje,
Sawdaj tej Macžeri dobru Nóžku,
Sawdaju Bratram a Sſotsicžkam wſchjem.
Sſo ſnimi renje wužohnuj
A wutrobnje ſo podžakuj.

Aria. Na Trawu Roſa wuſtupi,
Dyž chze ſo Sſtóncžko tajicž:
Sſo Wóčku Sſylſa ſyboli,
Dyž mamy Božme praſicž;
Tu Roſu Sſtóncžko wuſuſcha,
Tu Sſylſu Luboſz, Nadžija.

4.

Chór Kawarjow, kiž sBraschku
pschischli bjech u.

Praj, Holčo, Božme wschitkim tu,
Kiž njedy slóchkej Nóžku
We Pjesku s tobu rajachu
A na selenym Bróžku;
Tym Ssotram, Bratram, Starschimaj —
Wschjem rjane Božme troštna praj.

Schak sDwora swój Cjaš Eastojcžka
A Ptacžki cžahnu sHaja,
Dom dalschi ſebi wuswola
A drudže ſaspjewaja;
Schak rjane Dny cži ſabłychcja
Do Wjenza a do Perschcjenja.

5.

Neweszinn Spjew.

Stota Nadžija, ty mita,
Noachowy Hojbiko,
Twojej Možy kóžda Žita
Bije, raje, ſylni ſo;
Twój Lisz reñſchi woliowy
Kladžesč nam do Wutroby,
So ſo ſtoczi Pschichod cžmowy
Psched Wocžomaj ſradomny.

Stota Nadžija, ty mita,
Dje ſy sDomom, sBydlenjom?
Ssy ſnadž ſebi wuswolita,
Racž ſtym mſodnym Maljecžom?
Wutrobu cži wotankuju,
Reñſchi Dom cži hotuju,
Stobu mój Pucž nastupuju,
Radženje cži porucžu.

Skota Nadžija, ty miła,
 Szotra, Szloncžko Luboszje,
 Bje ty hewak wuswolita
 Młodych Pupkow Roswicžje:
 Szlikawczkami róžowymi
 Maju Džen tež rósjaſnej,
 Szrocželami sbožomnymi
 Postup snamaj k Woltarej!

6.

Nawoženja.

Recit. Ptacžik leczi daloko,
 Szloncžko ſwjecži schjeroko:
 Daloko ſym ſijesdžowat,
 Schjeroki Kraj pschečzahat,
 Hacž ju namkach, wuladach,
 Lubnych ſerskich Eužizach.

Spjew. Jaſne Wóczka, jaſne Pruhi
 Sſerskim Kraju ſwjetla ſo,
 Reńsche Wježki pytaj druhı
 Po wschjech Krajach daloko;
 Spótziwoſzju, ſLubosnoſzju
 Luba ſerska Holicžka
 Mite ſwjecži Ptómenja.

Młodne Licžka, Róžje ſtrowe
 Sſerskim Kraju ſakczieja,
 Tich Blýchcz kóžde pacholowe
 Woblecžo tež rosjaſnja;
 We Strowoszi, Wutrobnoszi
 Pilna ſerska Holicžka
 Sſmijewa ſo tak ſradomna.

Szłódka Lubosz, Ptómjo ſwiate,
 Sſerskim Kraju hori ſo,
 Paradisъ woſchewjate
 Ssu jej' ſtabe Podomſtwo;

Duż me lubuj, mi što ślubuj
 Piękna pierska Holiczka,
 Troscht a Radosz Ziwenja!

7.

Nawożenjowu a neweszinnu romadny
 Spiew.

Wobaj. Kajke Sbožje, Sweſelenje
 Źe tych Duschow Sjenocjenje,
 Kajke ſbóžne Pscheſadjenje,
 Do najrenſchej' Sahrody!

Wón. Haj, mite Sbožje,
 Ty chzesch mi ſwjerne wostacj,
 Za dyrbu dostacj
 Tu njetko ſawieszie.

Wobaj. Kajke Sbožje, Sweſelenje ic.

Wona. Mój luby Wuswoły,
 Czi ſluscha moja Wutroba,
 Ty, ty sy somnu ſjenocjeny,
 Wjecžnje ſwojej ſmój.

Wobaj. Kajke Sbožje, Sweſelenje,
 Źe tych Duschow Sjenocjenje,
 Kajka Radosz, Wusboženje,
 Dyż što Duschje namkaja.

8.

Braschka wužohnuje kWjerowanju.

Da njetko lubi Čeſni
 Na ſwiaty Pucj što nastajcje
 kWjerowanju:

Sv Ssweczenje Sslub dostane
Božim Domi.

9.

Braſchka a muſki Chór.

Ssweczicž ſo te Ssluby maja,
Kiž naš wjedźnje jenocža,
Nebeža ſo wotankaja,
Žohnowanje wobradža.

10.

Kwazarjow Chór. Pschespolo kWe-
rowanju.

(Narodny Lóž.)

Horde ſo Bruniki ſnoschuja
Po Pucžu kemschažym,
Eshepelžy, Parlie ſabłyſchcža
Sſlónčku tym ſtocžanym.

Wobradž Bóh Sbožje cži Newesta
A tebi Nawožený,
Kak je waj' Schczežka róžowa
A kraſny waju Džený.

Swony te zyrkwine ſaswonja
Witanje ſwedzeńſke,
Dom Boži Durje wotewrja
Wóžoke, ſchjeroke.

Taſne te Piſchczeiſe zyrkwinske
K Khierluschej džietaja,
Sso Duscha k Nebju poſbjehne
A ſwoje Luboſzja.

Woltar tón Boži waj' shladuje,
 Bohu šo porucžtaj,
 Schtož weže Boh, Swjast wječny je,
 Wječnje šo lubujtaj!

Druha Džjelba.

(Wjerowanje je šo stačo, we neweszym Domi je Kwaſ.)

1.

(Chór.) Kwaſarjow a weſnych Towarschko w cjeſzjowny Pschiſpjew.

Bot Spocjatka Božoh' Sswjeta,
 Schtož tu ptuwa we Žokmi,
 Schtož tu khodži, bjeha, ljeta,
 Lubujo šo weſeli;
 Do Wutrobow faschcijepena
 Towarschnosz a Radosz je,
 A jej' Ssotra wuſweczena,
 Lubosz — Sswjecži kraluje.

Duž tež Ryba, Muschka, Vacžka
 SKunecžom šo jenocži,
 Hatzkach, Trawi — widžisch Ptacžka
 Ľwaricž ſwój Dom mandželski;
 Lubosz šo ſtých Kwjekow ſmijewa
 Na Bróžku a Sahrodži,
 Tena druhej kWeſ'lu fcžjewa
 A ji Vojcžku pſchikhili.

Hatzka Hatzku wobpschimuje,
 Liszje koſchi Liszicžko,
 A Šemi Lubosz pohladuje
 Haj, psches Wiesdow Sswjetleschko;

U duž cješnaj Sjenocjenej,
Lubosz nech tež wamaj kćje,
U psches Lubosz wusboženej
Mjeitaj Dny najstocjische!

2.

Nawoženja a Newesta

Nawož. Bjerna Lubosz nima Szłowa
Sswoje Sbožje wuprajicj,
We mni skhadža Radosz nowa,
Nemóžu ju wumjericj;
Duž mjeicje Đak sa waschu Čeſz!

Wobaj. Tak Mjeſaczk a Szłonzo
Sso neſwjecžitaj,
Tak rjana nej' Luka,
Nej' naljetni Haj,
Kaž namaj je k Myſli,
Kaž Lubosz je naj'.

3.

Braschka.

Próſtwa k Bohu klinčji renje
Pred' hacj Dar ſo wužije,
Sjesze, piſcje w Božim Meni
Sa Blida ſo witajcje.
Žort a Spjew nech Knestwo ma,
So ſo ſmijewa Wutroba.

4.

Muſki Chór.

Tak, tak ſo nam lubi,

Pschistojne je,
 Tak Radoszje Žorlo
 Nesaprahne;
 Tych Holiczow lubosne Spjewy
 Nech priodzy nas sweszeleja!

5.

Prjenja Družka.

Šhorzej Ssylsru rjana Hanko
 Lubeho Rów krepesche,
 Žarowasche swojoh' Žanka
 Rózje na Rów sadzesche,
 K Wopomnenju, k Dopomnenju
 Maliki a Liliye.

Połne Rózje k Dopomnenju
 Kaž bje rjany Nebohi,
 K lubosnemu Wopomnenju
 Módre Nesapómniczki,
 A te Kwietki su tam Sswjedki
 Teje swjernoh' Wusnacza:

Predy dyrbjia frubej Mozu
 Wutrobu mi wutorhnyčz,
 Wóczko mi se smertnej Mozu
 Predy dyrbi wuhashnyčz,
 Hacž te Čzucza, sbóžne Hnucza,
 A tu Lubosz sabydu,

Skhowacz, sarycž do Wutroby
 Chzu te horze Luboszja,
 Žana Móz a žane Stobu
 Wutupicž je nedyrbjia;
 O mój Lubu, naju Sslubu
 Do Wječnoszje wostanu.

6.

Braschka. Recit.

To Rónčko lubosna
 Bje Kwjetka kwažowska,
 Nej' nicžo, čeſni Sswatojo,
 Na waschej fužy narostlo?

7.

Prjeni Sswat.

Ha džiesche to Holcžo po Sahrodži
 Ha wschitke ſu Róžie ſo pothileli;
 Ssomotka, Lilija, Malika, Fijatka —
 Haj, wschitke ſu Róžie ju poſtroweli.

Po Holi, po Haju to Holcžo je ſchto,
 Wſchje Ptacžatka k Bokej tam romadža ſo;
 Tujawka ſakurcži, Ssylobik fifoli: —
 Knam witaj do Hajnischčja ſeleneho!

Ha džiesche to Holcžo Pucž do Zyrkwicžki,
 Kaž Ssljeboro Swony ſu ſabrinčeli;
 Pischčelje ſaklincža, Kemscherjo poſ'chaja —
 Ton Khjerlusch ſu Žandželjo pſchewodželi.

Duž stupasche Holcžo pſched Woltar boži,
 Wjenz ſeleny blyſchčji na ſowi ſo ji,
 Sawdawa Rucžicžku Młodženzej čeſnemu —
 Tu Fijatku ſRóžu ſu wjerowali.

8.

Jedyn Mandželski a Chór.

Recit. Sso kóžda Žentwa neradži

To Čeſni, wjercze khróblje mi,
Kač derje, schtož tu nesrécji!

S p i e w. Werebina renje fcžiejo
Hórke neſe Płody,
Holicžo ſo renje ſmijejo
Pod nej ſteji ſpody.
Werebina wjeschcžesche,
Holicžo budže hinajsche:
Aw, jaw, jaw!

C h ó r. Aw, jaw, jaw!

Njetko dyž mi Čjepzu khodži
Moja ſwjerowana
Ljedom wjazy wo mne rodži
Šhancžicžki bu Šana,
Šhany hórke Šanisko
Werebinow Podomſtwo;
Aw, jaw, jaw!

C h ó r. Aw, jaw, jaw!

Predy bjech ji wſchitkón ſtoly,
Njetk ſym roſny, ſtary,
Kažach ſa nej psche wſchje Płoty,
Njetk mi pscheje Mary;
Pred' bje Šswecžo btyſchcžate
Njetk je Drechmo masane.
Aw, jaw, jaw!

C h ó r. Aw, jaw, jaw!

Schtož me woſyba, ju ſmudži,
Płakam, da ſo ſmijeje,
Schtož me ſweſ'li, to ju ſrudži,
Tač me helsžy drjeje.
Ach wy Lüdžio najlubſchi,

Kak ta Žen̄twa pschemjeni;
Aw, jaw, jaw!

Chór. Aw, jaw, jaw!

9.

Druhi Mandželski — a Chór.

R e c i t. Nicžo reńsche hacž te Luboszja,
Dyž Žen̄twa ſo je radžita,
To, Čeſni, wusnaju pač ja.

S p j e w. Njedy Wóczko ſwjetke mjejach
Sa wſchje rjane Holicžki,
Snimi harowach, ſo ſmjejach,
Hacž me Lubosz pschestwori;
Njetko čzichi ſRadoszju
Na tu jenu ſhlađuju.

Chór. Uj, aj, aj,
Kak pjeknaj staj wój dwaj!

Añes a Semjan ſo mi ſdashe
Neženene Pacholo,
Myſlicžka tak ſehrawashe
Slijetowashe wóžoko;
Njetko Perschczeń jaſny mi
Wſchitku Kraſnosz pschestocži.

Chór. Uj, aj, aj,
Kak pjeknaj staj wój dwaj!

Dom a Dwór a wscho mi wſmicže,
Zeno ſo ju wobkhowam,
Ludžjo to wy newjericže,
Alle Sswjetny fa nju dam;
Tako Žandželk luđuje
Moja ſtota Lenka me!

G h ó r. Uj, aj, aj!
Kak piękna staj wój dwaj!

10.

S k ó n c ğ n y S p j e w. (Braschka s Chorom.)

Ja snaju Kraj, so seleni a kęzjeje
A Łuk a Zohnowanie dżakny da,
Wón Rjanosz, Ptód a sławne Meno smjeje,
Dójż nad nim módrja so te Nebeša.

A tutón Kraj, nasch luby Raj
Je ſerska Semja kuziſka,
A to nasch Kwaſz tak poreńscha.

Ja snaju Kraj, dżež dobre Waschnje kneži
A cžeſny Pocžink bydli nadobny,
Łam Stósz a Počmurenſtwo Kuczi leži
A jaſny Duch so sylni weſely.

A tutón Kraj, nasch hódný Raj
Je ſerska Semja ſradomna
A to nasch Kwaſz tak poreńscha.

Ja snaju Lud, kiž ſteji nepowalny
Wſchjech Wichorach tak fruty, wobſtajny
Kaž jeho krajnych Horow Kribet ſkalny
A tola miłosziny, ſelniwy.

A tutón Lud, nasch dobry Lud
Je ſerski Narod dostoyny:
Duž je nasch Kwaſz tak weſely.

Ja snaju Lud, kiž pschemó ſrudne Czaſh
Cześz, Rycz a Meno Ssmerczi wutorze,
Njetk ſweczi ſerske Sswedzenje a Kwaſh
A ſnowym Dychom Spjewy ſnoschuje.

A tutón Lud, nasch sławny Lud,
Je ſerski Narod khalobny,
Duž je nasch Kwaſz tak weſely!

Tsecja Džjelba.

1.

Kwazarjow Chór Korcžmi, aby kwasz-
nym Domi, džežjeni rejwaja, drusy
sa Blidami ſedža a ſpjewaja.

Zón ſerbowſki Lud, jedyn ſradomny Lud,
Wón ſnaje tak praje ſo ſawefelicž,
A ſchtó chze jón hanicž a do Kuta hnacž
A Prawo jem' kwasne a Weſzelje bracž?

Zón ſerbowſki Lud, jedyn nadobny Lud,
Je ſjawny tak sprawny a dobry wón je,
Nech cžuſchli a ſkocži tu Rejku tež rad,
Dyž Holcžo je Družka a Pacholo Gšwat.

Zón ſerbowſki Lud, jedyn poradny Lud,
Wón ſpjewa, ſo ſmijewa a Žiwenje ma
A cžilny a ſtrowy ſo ſawefeli
Sa cžeſny ſwoj Penes we Newinoszi!

2.

Braſchka. Recit.

Schtóž tama Prawo kwasowſke
A ſo tu na naš krjeni,
Zón ſtrowe Gſlowſtwo nesnaje,
Nej Kiſalž, da je ljeni.

Spjew. Bórcžecž, mórcžecž drudže chzemny,
Dyž ſo Gſaſny poſmurija,
Gſaſza doſz ſo naneſemny
Kóždy ſwojoh' Brjemenja.

Róžje kćijeja, Róžje ſwjadnu,

Młodoszje Ssón salecji,
Rjanu Hodžinku tu żadnu
Bórsy Horjo pomrócji.

Staroszje bo wschudżom syja
Ssobu nuz do Ziwenja,
A schto wschitke Króny tyja,
Zeli Radosz sapojdża?

Duż bo sdóbnje sweseliny
Pschi najreńschej Beszadži,
Kłoki Horja potupimy,
Dyż bo njehdy rosstobi.

3.

Druha Družka.

Recit. O słyszcze, kedžbuje,
Schto moja Maczer shonena
Mi njehdy k Wucžbi prajesche.

S p i e w. Rjane Licžko, ładke Słowa
Holicžam su Košyda,
Myślicžka pač pacholowa
Rjedko je tak stocžana.

Kuſk Falscha do Sswjery
Rady namjescha bo
A hódnij je Wjery
Ljedy jedyn bes Sto.

Pschi Ssomo, Žida Stawy,
Spodoba bo Waschnicžko —
Myśli Holcžo: tón je prawy,
Ha schto spjewa neskoro?
Kuſk Falscha ic.

Schcžerkali Man s Penesami,
Daloko nej' Pacholo,
Renje cžini s Džówežicžkami

Rekne: stoty Žandželko!
Kusk Falscha ic.

„Sa tobu su moje Žadnij“
Hólczik swjedzi Holicžu,
Alle schto so lubjerady
Wobskobne tež s druheju?
Kusk Falscha do ic.

4.

Druhi Szwat.

R e c i t. Bjesche njedy schibale
Pacholo ſerbowſke,
Ha schto tón spjewasche
Korcžmicžy spodžiwne?

Spjew. (Marodny Eóš.) Schtóto myſli, schtóto wjeri,
Kak so Hólczik kRejam czjeri,
:: Domach khromy Pieta
Na Skakanzy ljeta :::
A nej' nidu, nidu dosz.

Kajke su to džiwne Kusy,
So tej Korcžmicžy kaž Húsy
Hólzy pschezo piya,
Piwko fa Laz lija:::
A nej' nidu, nidu dosz.

Komu tajki Khumſcht so džije,
So tón Kórczmař Piwo kczije,
S Rjeki pschezo plumpa,
Do Picželje klumpa:::
A nej' nidu, nidu dosz.

Dyž so Hólzy rejwacž mjerja,
Herzy nydom ſkóku czjerja,
Wetschi Venes klinči,
Bole Truna synči:::

U nej' nidu, nidu dosz.

U te mlody Holzy bryschnie,
Kaž ſu te ſtej Vychu ſpijschnie!
Kaž ſo ſahuſluje
Kózda poſtakuje:;
U nej' nidu, nidu dosz.

Hopſa Rusa, ſtara Susa,
Pobjej ſ Mužom! ſchto b'dje Musa?
Škakaj dobrym Troſchcji,
Sſuſod Toler požcji :;
Mech nej' nidu, nidu dosz.

Wſchudžje Dót a prósne Blaki,
Korcžmi pschezo połne Saki,
Rajka je to Musa,
Moja luba Rusa :;
Teno pschezy Korcžmi dosz!

5.

Picžny Spjew. (Dwaj, jedyn a Chór.)

Kaž wele Rjekow džeja
We kſchiwych Rjecznischtach,
Kaž wele Wodow ſteja
We Morju, we Studnjach:
Da tola wſcha ta Woda
Niz Rhanke Piwa nej'
U nima žanoh' Škoda
U Možy kħmelowej'.

Chór. Duž kħwalmy ſdóbnje kraſnu
Tu Brjecžku kħmelenu —
U cžeszm̄ Rhanu kwaſnu,
Tu nowu zynowu!

Kaž renje woſchewjuje

Ta Žołma Koruschki,
 Kaž płodnje wupyschuje
 Ta Woda Trawniki:
 Da tola nima Ducha
 A nidz Piwko nej,
 Je kSpiewanju tak tucha
 Łoscht newotuczi snej.

Chór. Duż kħwalmu sdobnje kraſnu ic.

Kaž wele Łódżow cjisheja
 Tón Khribet wudżinu
 A Kota hnate pischcja,
 Móz jeje Ssylnoth:
 Da tola Woda wschitka,
 Kaž wele Mozy ma,
 Je Žoldkej Žiwnosz židka
 A luta Wutkota.

Chór. Duż kħwalmu sdobnje kraſnu
 Tu Brjecżku kħmelenu
 A cjeszmy Khanu kwaſnu
 Tu nowu zynoru.

6.

Nasch nebo Djied. Solo.

Chór. Nasch nebo Djied ::
 Mjet je Mjezu kožanu,
 Tajku wulku kožmatu,
 Cęczikatu, bramatu ;
 Kury do nej' nezechu,
 Skote Putki lehnichu.

Nasch nebo Djied ::
 Mjet je sydom Djowcžickow,
 Wudat wschje na Semjanow
 Ssomocžanych Knesykov;

Wschitke stymi Putkami
Ssu ſo ſchwarnje wudali.

Nasch nebo Dijed :::
Mjet je Wola drewjanoh',
Ton je duschnje kormit ſo,
Mjet tež tuczne Czelatko.
Skimž ſo Sbožje woženi,
Džiwne Wiezki nashoni.

7.

Braſchka. Recit. a Spjew.

Wot Ranja Róžje blyſčcja ſo,
Haj Róžje purpurske,
Duž komuž ſo by lubito,
Nech njetko ſa mnu dže.

Kraſnu Wón ta Kuchen dawa,
Horza Žolma pluskoze,
Bruna Lóha rano prawa
Pelni Schalki, piſane.

Ta Wóczko ſwjetli
A Stawny kſchewi
A ljeſchi dobre Myſliczki!

8.

Kwartet a Chór.

Kaž Róža Doli kćjiejesche
To nasche Gradowanje,
Nech saleczi, ſchtož nimo dže,
Tracž dyrbi Spominanje,
Wſchak ſwjerna Myſliczka
Haj wjeczny Pomjatk ma.

Djeń kóždy Sskóniežko kDomu dje
 A sažy Pruhi nowi,
 Tak nascha Lubošz neshine
 We wutrobnym tym Skhowi,
 Wschak ſwiera Myſlicžka
 Haj wjecžny Pomjatk ma.

9.

Sskóniežna Reja.

1. Newesta.

Djež ma Lubošz Bydło,
 Duschach čistych Ssydło:
 Tam ſu Hjetu Rodu,
 Sskódke Wino Wody,
 Tam te Spjewy klinčja
 Radosziwje ſyncja,
 Wóčžka tam ſo ſaſwjetla.

2. Prjeni Towarsch.

Lubošz, ty Knežna ſwjata,
 Ty Schkrjecžka Boža
 A Morjo Sboža,
 Twój jaſny Schkit
 Psches zyły Sswjet
 Sso na wſchje Ludu pschieszera.

3. Nawoženja.

Młodženz khwata ſPrecžkow dom,
 Psches Wichory a Zolmy
 KBrjoham wóznym wedze Čołm
 A kDomu Lubeje.

4. Nawoženja, Newesta, Družka, Towarsch.

Wutroby ſo jenocža
 A Žórlo ſiwe cžerpaja;

Lubosz, Žolma jaſna,
Te ſe Sbóžnoszju napowa.

5. Družka.

Hórkfa bije Hodžinka,
Tež Ssylyň Lubosz roſſywa;
O ty ſybolata,
Ssytwia pacjerkata,
Wóczko Lubnych ſnaje cje!

6. Druhi Towarsch.

Skob ſo tyschne Horjo,
Walej Žolmy Morjo,
Jaſne Wjesdy haschejcje:
Lubosz wožinjuje,
Khróbko porodžuje
KPoſkoju Kódž dowedje.

7. Brachka.

Lubosz, twoje Sswjatnizy
Pyscha naſch Kraj weſety;
Wutrobu a Kwaſz
Žohnuj pola naſz
SČeſzju wjenzowana ty!

8. Nawožen, Brachka a dwaj Towarschaj.

Truny žrja! Duž do Koča,
Schtož lubuje, to rejuje!
Licžku Róžow Kcžjew
Wóczku Lóſcht a Gsmjew
Keńsche Holcžo fehrawaj!

9. Schefzjo.

Sserſki Kcžjew, ſerſki Spjew,
Sserſka Reja narodna,
Sserſki Synk, ſerſki Wjent
Lubosz naſchu ſweſela;

10. Prjeni Towarsch: Lubosz reñscho Kczieje,
 Newesta: Dyžli Róža, Schtom;
 Druhi Towarsch: Djež ſo Lubosz ſmijeje,
 Nawoženja: Tam je Boži Dom!

11. Towarschka. Towarsch. Nawožen.
 Braschka.

Mita, rjana Hodžinka,
 Praj, ſchto ſy tak ſachodna?
 Kcžiewaj dljeje, ſmijewaj ſo.
 Sdžeržui ſpjetne Kſchidleschko!

12. Wſchizy.

Sſerska Wjera, Sſwjera, Kcžiew,
 Lubosz, Radosz, Reja, Spjew
 Slochkim Pjerkom nimo nelecji,
 Raž ſpjetne Hodžinki!

